

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیږل کېږي.

۲۵ / محرم الحرام / ۱۴۴۵ هـ، ق موافق د ۲۰ / اسد / ۱۴۰۲ هـ، ش

په اسلام کې د جوماتونو مقام او مرتبه

الحمد لله الذي كان بعباده خبيراً بصيراً، وتبارك الذي جعل في السماء بروحاً وجعل فيها سراجاً وقمراً منيراً، وهو الذي جعل الليل والنهار خلفاً لمن اراد أن يذكر أو اراد شكوراً، وأشهد أن لا إله الا الله، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، هدى الله به الانسانية، و أنار به أفكار البشرية، وزعزع به كيان الوثنية، و صلى الله عليه و على آله وصحبه تسليماً كثيراً، أما بعد:

د اسلام په سپیڅلي دين کې جوماتونه لوی او ستر مقام لري. جومات هغه لومړنی مرکز دی چې د اسلام دمقدس دين دعوت ورڅخه پیل شوی دی او په ټوله نړۍ کې خپور شوی دی.

جوماتونه په اسلام کې هغه مقدس ځایونه دي چې مسلمانان په کې خپل رب ته پنځه وخته لمونځ اداء کوي او خپل رب ته د تقرب حاصلولو لپاره په کې عبادت کوي، جوماتونه د الله تعالی د ذکر او عبادت کولو ځایونه دي. {فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ. رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ} النور: (۳۶، ۳۷)

ترجمه:- په هغو کورونو (جوماتونو) کې الله حکم کړی دی چې پورته دې کړل شي (يعنی آباد دې کړل شي يا دې دمساجدو درناوی وشي) او په دغو کې دې دده نوم یاد شوی او په دغو (جوماتونو) کې دهغه پاکې بیانوي، د ورځې په شروع کې او د ورځې په آخر کې. (داسې) سپري شته چې د الله له ذکر او لمونځ قانمولو او د زکات اداء کولو نه يي تجارت نه غافله کوي او نه يي (غافله کوي) اخیستل او خرڅول، دوی له هغې ورځې نه ویرېږي چې په هغې کې به زړونه او سترگې اوږي راوړي.

الله جل جلاله د عظمت او اجلال په توگه د جوماتونو نسبت ځان ته کړی دی او دهغه چا لپاره يي سخت وعید ذکر کړی دی چې د جوماتونو په خرابولو کې کوښښ کوي. {وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ} البقرة: (۱۱۴).

ترجمه:- او له هغه کس نه بل زیات ظالم څوک دی چې د الله جوماتونه بندوي (له دې خبرې نه) چې په دغو (جوماتونو) کې دهغه (الله) نوم یاد کړی شي او ددغو (جوماتونو) په وړانولو کې کوښښ کوي، دغه کسان چې دي، دوی دا حق نشته چې دی (جوماتونو) ته ننوځي مگر داچې ویریدونکی به وي، ددوی لپاره په دنیا کې رسوايي ده او ددوی لپاره په آخرت کې ډیر لوی عذاب دی.

په یو بل مبارک آیت کې الله تعالی فرمایلي دي: {وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا} الجن: (۱۸)

ترجمه:- او دا چې یقیناً جوماتونه خاص د الله لپاره دي، نو تاسو له الله سره بل هیڅوک مه بلئ.

علامه شریینی ددې آیت په تفسیر کې وايي: (وإضافة المساجد إلى الله تعالی إضافة تشریف و تکریم). [تفسیر السراج المنیر]

ترجمه:- د مساجدو نسبت الله تعالی ته د عزت او درناوی نسبت دی.

الله تعالى د هغه چا په ايمان گواهي ور کړې ده څوک چې جماتونه جوړوي. {إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ} التوبة: (۱۸)

ترجمه: د الله تعالى جماتونه خو يواځې هغه څوک آبادوي (مادي او معنوي) چې پر الله او د آخرت په ورځ يې ايمان راوړي وي او لمونځ قائموي او زکات ورکوي او نه ويريري غير له الله نه.

امام قرطبي ددې آيت په تفسير کې وايي: (دا آيت ددې لپاره دليل دی چې څوک جماتونه آبادوي د هغه په ايمان باندې شهادت کول درست دی؛ ځکه چې الله تعالى ايمان د مسجد په آبادولو پورې تړلی دی). [تفسير القرطبي]

څوک چې جمات جوړ کړي، الله تعالى به ورته په آخرت کې کور جوړ کړي. په يو حديث شريف کې راځي: (من بنى لله مسجداً بنى الله له بيتاً في الجنة). متفق عليه.

ترجمه: څوک چې آباد کړي خاص د الله تعالى د رضا لپاره يو مسجد، آباد به کړي الله تعالى ده لره کور په جنت کې.

امام ابن حجر ددې حديث په شرح کې وايي: په دې حديث کې دې خبرې ته اشاره ده چې د مسجد آبادونکي به جنت ته داخلېږي، ځکه په جنت کې د کور آبادولو څخه مقصد په هغه کې اوسيدل دي او د جنت په کور کې اوسيدل هله کيږي چې څوک جنت ته داخل شي). [فتح الباری]

جماتونه په تيرو شوو ټولو اسلامي امتونو کې لوی مقام او مرتبه درلودله. الله تعالى ابراهيم او اسماعيل عليهما السلام ته امر کړی و.

{وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ} البقرة: (۱۲۵)

ترجمه: او مونږ ابراهيم او اسماعيل ته کلک حکم وکړ داچې تاسو (دواړه) زما کور د طواف کوونکو او اعتکاف کوونکو او رکوع کوونکو، سجده کوونکو لپاره بڼه پاک کړئ.

کله چې نبي عليه السلام د هجرت په وخت کې د قباء مقام ته بنو عمرو بن عوف قبيلې ته ورسيد، نبي عليه السلام لومړی د مسجد قباء ته داب کيښود او کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې منورې ته ورسيد، لومړنی هغه کار چې هغه وکړ د نبي مسجد ته داب يې کيښود او د مسجد په آبادولو کې يې شخصاً په خپلو مبارکو لاسونو برخه واخيسته، چې دا د جماتونو په مقام او مرتبې باندې دلالت کوي.

په حديث شريف کې راځي: (عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ فَنَزَلَ أَعْلَى الْمَدِينَةِ فِي حَيٍّ يُقَالُ لَهُمْ بَنُو عَمْرِو بْنِ عَوْفٍ، فَأَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيهِمْ أَرْبَعَ عَشْرَةَ لَيْلَةً، ثُمَّ أُرْسِلَ إِلَىٰ بَنِي النَّجَارِ، فَجَاءُوا مُتَقَلِّدِي السُّيُوفِ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَاحِلَتِهِ، وَأَبُو بَكْرٍ رَدْفُهُ وَمَلَأَ بَنِي النَّجَارِ حَوْلَهُ حَتَّى أَلْقَى بِفِنَاءِ أَبِي أَيُّوبَ، وَكَانَ يُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ حَيْثُ أَدْرَكَتُهُ الصَّلَاةُ، وَيُصَلِّيَ فِي مَرَابِضِ الْعَنَمِ، وَأَنَّهُ أَمَرَ بِبِنَاءِ الْمَسْجِدِ). صحيح البخاري

ترجمه: د انس رضي الله عنه څخه روايت دی هغه فرمايي چې نبي عليه السلام مدينې منورې ته راغی، نو د مدينې منورې په عوالي منطقه کې يې واړول په هغه قبيله کې چې بنو عمرو بن عوف ورته ويل کيږي. نبي عليه السلام له دوی سره څوارلس شپې پاتې شو، بيا نبي عليه السلام بني نجار قبيلې ته سپری واستولو (او هغوی يې راوغوښتل؛ ځکه چې بني نجار د نبي عليه السلام ماماگان کيدل)، هغوی راغلل په داسې حال کې چې تورې يې په غاړو کې وي داسې ماته ياد شي لکه زه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ته گورم چې په خپله اوښه باندې سپور و او ابوبکر صديق رضي الله عنه ورپسې سپور و او د بني نجار قبيلې مشران ورڅخه گير چاپيره را تاو و؛ تردې پورې چې نبي عليه السلام د ابو ايوب رضي الله د کور په څنگ کې واړول. نبي عليه السلام دا خوښه گڼله چې په هغه ځای کې لمونځ وکړي په کوم ځای کې چې د لمانځه وخت ورباندې راشي او د گڼو په پنډغالي کې لمونځ وکړي، بيا نبي عليه السلام امر وکړ د جمات په جوړولو.

په اسلام کې د جماتونو دومره اهميت او مقام دی چې نبي عليه السلام فرمايي چې تاسو په کورونو کې هم جمات جوړ کړئ، ترڅو زنانه به په کې لمونځ کوي او کور به د ذکر څخه نه خالي کيږي.

په حدیث شریف کې راځي: (عَنْ سَمْرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ قَالَ أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَتَّخِذَ الْمَسَاجِدَ فِي دِيَارِنَا وَأَمْرَنَا أَنْ نُنَظِّفَهَا). [مسند أحمد]

ترجمه:- د سمره بن جندب رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته امر کړی دی چې مونږ په کورونو کې جماتونه جوړ کړو او مونږ ته يې امر کړی دی چې هغه پاک وساتو.

جماتونه د الله تعالى لوړ لوړ نارونه او د لوی عزت څخه برخمن دي، جماتونه د عبادت کورونه او د سعادت ځایونه دي، هغه ځایونه دي په کومو ځایونو کې چې خان او فقیر، ځوان او سپین ریري، لوی او روکی، شریف او غریب، عرب او عجم، تور او سپین یو شان برابر حق لري او د ټولو مشترک کور دی، په جماتونو کې هر ډول رتبې، نسبونه او منصبونه متلاشي کېږي.

جماتونه د الله تعالى هغه ستړی او قوي قلاگانې دي چې بنده په کې د ټولو فتنو کې څخه په امن کې وي، په جمات کې د ځمکې اوسیدونکي د آسمان له اوسیدونکو (ملائکو) سره ملاقات کوي او په شریکه د خپل رب مناجات کوي، جماتونه هغه ځایونه دي په کوم ځایونو کې چې شیطان زیات خوار او ذلیل وي.

جماتونه هغه خاص ځایونه دي چې په هغه کې کیناستل اجر لري او د لمانځه لپاره په کې انتظار د رباط او سنگر حیثیت لري او په جماعت سره لمونځ په کې اووه ویشته درجې فضیلت لري او په جماتونو کې ملائکې د لمونځ کوونکو دعاگانې الله تعالى ته وپراندي کوي، جماتونه د مسلمانانو هغه ګډ کورونه دي چې ټول په کې د یو مقصد لپاره راټولېږي چې هغه د خپل پروردگار عبادت او پرستش دی.

د جماتونو تقدس او مرتبه له دې نه هم معلومېږي چې جنب سپری او حائضه ښځه، د جنابت او حیض په حالت کې ورته نشي داخلیدلی او مسلمان باید د اودس په حالت کې ورته داخل شي.

جماتونه د ځمکې په سر د الله تعالى کورونه دي، تر ټولو پاک او سپیڅلي ځایونه دي، جماتونه هغه مقدس ځایونه دي چې په کومو ځایونو کې چې د الله تعالى رحمت او ملائکې رابنکته کېږي، جماتونه هغه سپیڅلي ځایونه دي په کومو ځایونو کې چې ددنیوي غمونو څخه په کې د زړه سکون حاصلېږي، جماتونه هغه ځایونه دي چې مسلمانان په کې په پنځه وخته لمونځونو کې یو بل سره ویني او یو بل له احوال څخه خبرېږي او په خپلو منځو کې مینه، محبت، صله رحمي، الفت، ترحم او مهرباني کالي او یو بل سره ددین او دنیا په کارونو کې مرسته کوي.

که چیرې مونږ داسلام ځلانده تاریخ ته وګورو، وینو چې جماتونه د نور، روښنایي، علم او بصیرت مرکزونه و. د رسول الله صلى الله عليه وسلم په وخت کې جماتونه د لمانځه، اعتکاف او د خطبو مرکزونه و، د نبي عليه السلام په وخت کې او له هغې څخه وروسته په پېړیو پېړیو کې جماتونه د درسونو، دیني مشورو او فیصلو ځایونه و، پیغمبر عليه السلام به په جمات کې وفود منل، نبي عليه السلام به په جمات کې د صلحې او جنگ معاهدات تړل او نبي عليه السلام به په جمات کې د کارونو په اړه تصمیم نیولو او په جمات کې به يې فیصلې کولې، د نبي عليه السلام په وخت کې به په جمات کې غازیانو ته بیرغونه تړل کیدل او هرې خواته به د جهاد لپاره استول کیدل او د سنگر د فاتحینو استقبال به هم په جمات کې کیده.

جمات په اسلام کې هغه عظیمه مدرسه ده په کومه مدرسه کې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د نړۍ تر ټولو غوره خلک صحابه کرام وروزل او په نبوي مدرسو کې روزل شوي په علم، فقهت، آدب او په عدالت مسلح د حق د لارې مجاهدین سنگرونو ته ولیږل کیدل؛ ترڅو داسلام مقدس دین ددنيا هر کونج ته ورسوي چې ددې مدرسې فارغینو داسلام مقدس دین د نړۍ شرق او غرب ته ورسولو. رسول الله صلى الله عليه وسلم په جمات کې داسې خلک وروزل څوک چې د نړۍ په سر په ټولو انسانانو کې غوره او مثالي خلک و.

په جماتونو کې به خلکو خپل ددين امور زده کول، د خپل رب کتاب به يې يادولو، په جمات کې به د نبوي احاديثو حلقات دائريدل، په جماتونو کې به خلکو حلال او حرام زده کول، په جماتونو کې خلکو اسلامي اخلاق، دنفس تزکيه، ايتار او فداکاري زده کوله.

عبادله اربعه او د مدينې منورې فقهای سبعة د جماتونو څخه فارغ شوي دي. په مدينه منوره کې مسجد نبوي او په مکه مکرمه کې مسجدالحرام د علم زانگو گانې وې.

جماتونه د فقهيې او احاديثو لوی لوی مرکزونه و، د جماتونو څخه د امام اعظم ابوحنيفه رح، امام ابويوسف رح، امام محمد شيباني رح، امام مالک رح، امام شافعي رح او امام احمد بن حنبل -رحمهم الله جميعا- په څير شخصيات روزل شوي دي او د هغوی فراغت له جماتونو څخه شوی دی.

د ځمکې په سر الله تعالی ته غوره ځايونه جماتونه دي. په حديث شريف کې راځي: (أحب البلاد إلى الله تعالى مساجدها وأبغض البلاد إلى الله أسواقها). صحيح مسلم

ترجمه:- په ټولو ښارونو کې الله تعالی تر ټولو خوښ ځايونه هغه جماتونه دي او په ټولو ښارونو کې الله تعالی ته بد ځايونه هغه بازارونه دي.

د کوم سړي زړه چې په جمات پورې تړلی وي، الله تعالی به ورته په جنت کې ځانگړی ميلستيا تياره کړي او هغه څوک چې د هغه زړه په مسجد پورې تړلی وي، په آخرت کې به دالله د خصوصي رحمت څخه برخمن وي. په حديث شريف کې راځي: (من غدا إلى المسجد أو راح أعد الله له في الجنة نزلاً كلما غدا أو راح) متفق عليه.

ترجمه:- څوک چې سهار وختي لاړ جمات ته او يا واپس راغی له جمات څخه، تيار به کړي ورته الله تعالی ميلستيا په جنت کې هرځلې چې جمات ته ځي او يا له جمات څخه واپس راځي.

په يو حديث شريف کې راځي: (سَبَعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ : إِمَامٌ عَادِلٌ ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ - عز وجل - ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ بِالْمَسَاجِدِ...) متفق عليه

ترجمه: اووه کسان دي چې الله تعالی به ورباندي د خپل رحمت سيوری وکړي، په هغه ورځ کې چې بل سيوری به نه وي ، پرته د هغه د سيوري څخه يو عادل بادشاه او بل هغه ځوان چې دالله تعالی په عبادت کولو کې رالوی شي وي او بل هغه سړی چې دهغه زړه په جماتونو پورې تړلی وي.

امام نووي ددې حديث په شرح کې وايي: (ومعناه شديد الحب لها والملازمة للجماعة فيها وليس معناه دوام القعود في المسجد). شرح النووي . ددې حديث معنا داده چې د جماتونو سره يې زيات محبت وي او په جماعت سره د لمانځه په کولو باندي اهتمام کوي ، او په جمات کې په دائمي توگه ناسته ورڅخه مراد نه ده.

نبي عليه السلام د هغې ښځې قبر ته ورغی او د هغې په قبر يې لمونځ وکړ، کومې ښځې چې د جمات د نظافت او پاکۍ خيال ساتلو.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ كَانَتْ تَقُمُ الْمَسْجِدَ ، فَقَفَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَسَأَلَ عَنْهَا بَعْدَ أَيَّامٍ ، فَقِيلَ لَهُ : إِنَّهَا مَاتَتْ ، قَالَ : فَهَلَا أَذْنَتُمُونِي ، فَأَتَى قَبْرَهَا ، فَصَلَّى عَلَيْهَا). سنن ابن ماجه

ترجمه:- د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه فرمايي يوه د تور رنگ والا بڼځه وه چې هغې به جمات جارو کولو ، نبي عليه السلام هغه بڼځه ونه ليدله او څو ورځې وروسته يې د هغې په اړه پوښتنه وکړه. چا ورته وويل چې هغه خو مړه شوی ده، نبي عليه السلام وفرمايل: نو ولی مو ماته خبر نه دی راکړی، بيا نبي عليه السلام د هغې بڼځې قبر ته ورغی او لمونځ يې ورباندې وکړ.

په اسلام کې د جمات دومره لوی مقام دی چې جمات داسلام نښه گرځول شوی ده، حتی چې په غزواتو کې به چې کله په کوم کلي کې جمات ؤ او آذان به په کې کيدلو، نبي عليه السلام به ورباندې حمله نه کوله او صحابه کرامو ته به يې هم ددې خبرې توصيه کوله.

(كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يغير إذا طلع الفجر وكان يستمع الأذان فإن سمع أذانا أمسك وإلا أغار). صحيح مسلم

ترجمه:- نبي عليه السلام به هغه وخت حمله کوله چې کله به سهار شو او هغه به آذان ته غوږ نيولو که چيرې آذان به يې واوريدلو حمله به يې نه کوله او که آذان به يې وانه اوريدلو حمله به يې کوله.

دا حديث د جمات دمقام او مرتبې لپاره دليل دی؛ ځکه جمات د اسلام لپاره بارزه علامه گرځول شوی ده.

څوک چې جمات ته د لمانځه لپاره ځي، الله تعالی ورته د هر قدم په عوض کې اجر ورکوي او گناه ورته بښي او مسجد ته نه تلل، د منافقت علامه ښودل شوی ده. د يو حديث شريف په يوه برخه کې راځي: (وما من رجلٍ يتطهر فيحسن الطهور ثم يعمد إلى مسجد من هذه المساجد إلا كتب الله له بكل خطوةٍ يخطوها حسنةً ويرفعه بها درجةً ويحط عنه بها سيئةٌ ولقد رأيتنا وما يتخلف عنها إلا منافقٌ معلوم النفاق). صحيح مسلم

ترجمه:- داسې سپری نشته چې ځان پاک کړي او په شايسته طريقه پاکوالی راولي بيا د جماتونو څخه کوم جمات ته لار شي مگر داچې الله تعالی ورته ليکي په هر قدم چې اوچتوي يې يوه نيکي او يوه درجه يې اوچتوي او په دې قدم وهلو سره ورڅخه گناه رږوي او بيشکه مونږ ليدلي دي او نه وروسته کيږي له دې څخه مگر د معلوم نفاق څښتن.

دا حديث د مسجد په فضيلت او مرتبې ښکاره دلالت کوي.